

De wankle populariteit van vrouwelijke managers

donderdag 22 augustus 2013 - Een derde van alle vrouwelijke werknemers zou een mannelijke baas verkiezen boven een vrouwelijke manager. Een onderzoekje bij de Britse modeketen Hobbs bracht de relatieve impopulariteit van vrouwelijke leidinggevendens aan het licht.

Een op drie vrouwen werkt liever voor een man dan voor een vrouw, aldus het onderzoek bij de Britse modeketen Hobbs. Dat ligt bovendien in de lijn van de resultaten van een studie uit 2012 bij vijfduizend Britse werknemers. Uit de antwoorden bleek dat 45 procent van de vrouwelijke bazen onder de noemer 'bullebak' valt en dat vrouwen 71 procent van de slachtoffers uitmaken.

Telegraph journaliste Judith Woods ging naar de verklaring zoeken bij ervarings- en andere deskundigen.

Stress en onzekerheid maakt vrouwen opvliegend en kortaf.

Een enkele keer zijn ze achterbaks en forwarden mails naar buitenstaanders met de hulp van BCC wat dan staat voor 'Bitch Comment'.

'Vrouwen in een leidinggevende positie negeren zichzelf', is de belangrijkste vaststelling. Ze doen zich anders voor dan ze werkelijk zijn omdat hun zelfvertrouwen hun in de steek laat.

Ze ondervinden zoveel druk dat ze hun persoonlijkheid niet uit de verf durven te laten komen. Terwijl gewoon jezelf zijn juist goed is voor de zaken, stelt Nick Dulieu als huidige baas van Hobbs. Ook vrouwen hoeven niet altijd taai te zijn of een foutloos parcours te rijden. Zij meent dat vrouwen meer zouden moeten netwerken om hun onzekerheden met elkaar te delen.

Vitten op details

Een andere karakteristiek van vrouwelijk leiderschap is emotie. Vrouwen zouden heel wat gevoelens in hun werk investeren. Dat maakt hen kwetsbaar voor kritiek en concurrentie. Voor mannen heeft het zakenleven iets van een spel, ze nemen het lichter op en zetten humor in om de relaties te smeren. Tegelijk gaan ze er rationeler mee om. De beoordelingscriteria van mannen zijn kwantitatief en meetbaar terwijl vrouwelijke leiders ook daar emoties niet helemaal kunnen uitbannen. De subjectiviteit die aldus in hun omgang met medewerkers sluipt, maakt hun ondergeschikten op hun beurt onzeker. Op die manier worden een vrouwelijke troeven,

gevoeligheid en empathisch vermogen, een zwakte.

Vrouwen hebben ook veel meer oog voor details, ze vitten op kleinigheden, wat hen als baas veeleisend maakt. Ze zijn hyper vigilant en kritisch voor elkaar. Vrouwen letten op elkaars kleding en vergelijken zich voortdurend. Zo kleden ze zich om de anderen te imponeren. Ook trekken vrouwen geen duidelijke en vaste grenzen, nu eens geven ze dingen uit hun privé-leven prijs, dan weer zijn ze gesloten als een oester. Dat gebrek aan standvastigheid scheidt wantrouwen.

Maar vrouwen hebben het dan ook niet makkelijk om hun koers te bepalen, aldus Woods. Ze moeten voldoende koel en zakelijk zijn om het respect van mannen te krijgen. Tegelijk moeten ze een zekere openheid bewaren zodat andere vrouwen hen durven te benaderen. Een moeilijk evenwicht, meent de journaliste. Bovendien zijn vrouwen biologisch geprogrammeerd voor samenhang en zelfs voor bondgenootschappen. Vrouwen zijn dan ook teleurgesteld als hun vrouwelijke leidinggevende afstand bewaart.

|